WEEKBLAD

PEP

Nr. 37
11 sept. 1965
35 ct. p. w.
losse nrs. 45 ct.

NIEUWE RAMPEN BEDREIGEN
SPAGHETTI
(PAGINA 8)

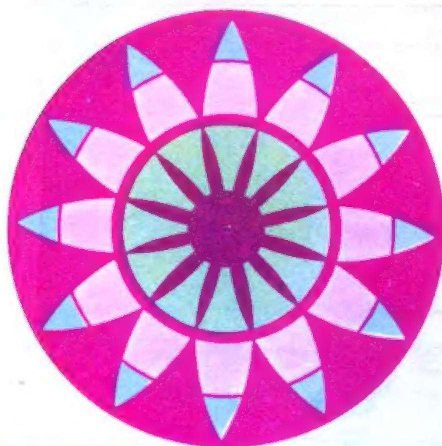

3 NOGAL WIEDES 3

PRIJSPUZZEL

BLOEM

In deze cirkel zijn twaalf bladen getekend. Wanneer je van buiten naar binnen in ieder blad een woord van drie letters invult, lees je de naam van een bekend Amerikaans strijdmiddel en de naam van het vervoermiddel daarvan. Je kunt met een blad naar keuze beginnen. Daarna maak je de bloem vol in de richting van de wijzers van een klok. De twee namen verschijnen op de buitenste èn de binnenste cirkel.

Evenals, ontkenning, afk. v. daarentegen, plaatsje bij Veghel, rivier (Spaans), vorm van zullen, eerste vrouw, roem, regen, honderd gram, waar je mee hoort, meisjesnaam.

Schrijf de twee namen op een briefkaart en stuur die vóór 16-9-'65 naar redactie PEP, postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de kaart: PEP-prijsvraag nr. 37.

PRIJZEN

Eerste prijs: een platenspeler in kunstleren koffer; 10 tweede prijzen: een badmintonspel; 10 derde prijzen: een fraaie vierkleuren-ballpoint.

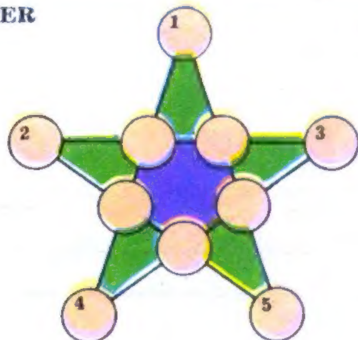
MOLENTJE

Op de wieken kun je woorden van vijf letters invullen, die elkaar telkens met vier letters overlappen. In iedere wiek komt één letter.

1—5 godsdienstige volksgroep
2—6 plaats bij Helmond
3—7 snelschrift met korte schrifttekens
4—8 zangstem
5—9 geweldig

STER

In deze ster kun je in de cirkeltjes op iedere lijn een woord van vier letters invullen. Voor elk woord geven we je twee woorden als aanwijzing. Die woorden hebben iets te maken met het woord dat je moet vinden en zij dienen om je bij het zoeken te helpen.

1—4 vlek — plaats
2—3 school — trein
1—5 deel — stukje
2—5 rommel — houten huis
4—3 juni — vruchtje

REBUS

Het zal je niet meevallen de uitdrukking te vinden die in deze rebus verborgen is. Je aardrijkskundige kennis komt eraan te pas, want het gaat eerst om de naam van het eiland bij de pijl.

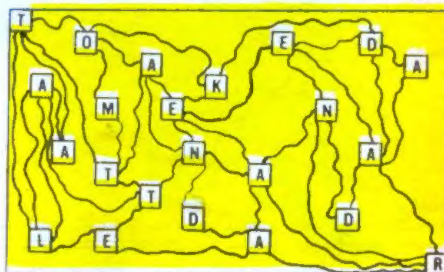
1	2	3
2		
3		

LETTER-GREEPJES

In ieder vakje van deze tekening kun je één lettergreep van een woord invullen. De woorden kun je zowel van boven naar beneden als van links naar rechts in de figuur zetten. Dit is de betekenis:

1 groente, 2 over iets denken, 3 gasthuis voor zieken.

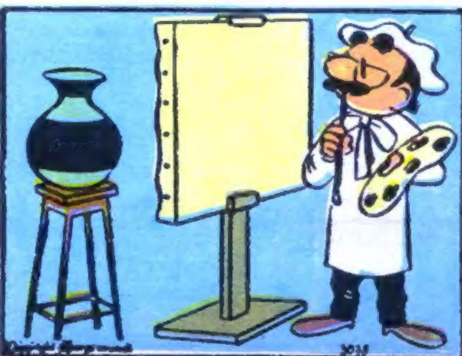
FIETSTOCHT

We gaan een fietstocht maken en de route op de kaart uitzoeken. De tocht moet beginnen bij de gemeente rechts onderaan, gemerkt door de letter R. Alle dorpen en steden moeten worden bezocht, maar iedere plaats niet meer dan één maal. Er is slechts één mogelijkheid om de fietstocht volgens deze voorwaarden te maken. Als je de letters die je onderweg tegenkomt, opschrijft, ontstaat er een niet al te bekend spreekwoord.

DE OPLOSSINGEN STAAN OP BLZ. 15

OS

Dat moet ik PEP schrijven

BRIEVEN VOOR DEZE RUBRIEK KUNNEN GERICHT WORDEN AAN PEP, POSTBUS 497, AMSTERDAM.
IN DE LINKER BOVENHOEK VERMELDEN: PEPPOST

WEER BETER

Wat fijn dat PEP weer beter is geworden. Nou, maar dat was ook wel nodig, hoor! Zorro en Mickey Mouse werden op het laatst wel wat langdradig. Die puzzels juich ik ook toe en dat Ton en Tineke er weer zijn, mag ook best. En dan zou ik graag eens een foto van Maria Bueno op de achterkant zien. Waarom doet u eigenlijk geen filmsterren op de achterkant? Hocus, Pocus gaat wel, maar och, iedereen leest het. Laatst deed ik een trucje en toen zeiden de toeschouwers: „Ja hoor, dat kennen we al. Jij bent niet de enige die PEP leest!" Verder niets dan lof voor PEP.

Carla van Veinde, 's-Heerenberg

HUMOR

In PEP nr. 28 schrijft ene Pim Metzelaar: „Asterix zullen we maar onder de kinderstrips rekenen." Ik vind dat als deze Metzelaar dit vindt, hij dan maar weinig gevoel voor humor heeft, want Asterix is een humoristisch verhaaltje en geen kinderstrip. Ik vind het met Lucky Luke een van de beste verhalen in PEP! De Wilde Horde mag ik ook graag zien, maar Michel Vaillant is vervelend met altijd en eeuwig zijn autoraces. Verder zou ik u willen vragen om u niet te veel aan te trekken van dat: „Wilt u zus of zo verhaal een pagina korter of dit of dat verhaal een pagina langer maken", want dat is geklets.

Rudy van der Hoofd (18), Harderwijk

KINDERVERHALEN

Ik ben abonnee van PEP sinds het eerste nummer. In die tijd vond ik PEP reuzegoed, maar dit is mijn gedachte niet meer. Neem nu Oscar, Roodbaard (de naam al), Rik Ringers (belachelijk), Flippie Flink (daar zullen we het maar niet over hebben), Toenga, Mick Tangy, Arendsoog (lagereschoollectuur) en de Cartwrights. Dit zijn zuivere kinderverhalen. Daarom is PEP een blaadje voor kinderen van 6 tot 13 jaar. Maar omdat Lucky Luke en Asterix erin staan, lees ik PEP nu nog.

Martin Sloos (14), Leiden

Wat zo'n jaar al niet kan doen!

VAILLANT

Ik vind het een prachtig verhaal, want het lijkt net echt en ik hoop dat het er niet uit gaat, want dan vind ik aan PEP niets aan. Ik lees de PEP altijd twee keer als hij er is, maar eerst Steve Warson. Ik hoop dat er nog meer delen van komen.

Jan Koning, Den Helder

Daar kun je op rekenen.

DE WILDE HORDE

Van de Wilde Horde genieten mijn broer en ik iedere week. Vooral van de dapperheid van Toenga. De lafheid van Kaoem zal wel gestraft worden. Daar ben ik blij om.

Lenie Plusjé (10), Maastricht

STEMMEN

Voor de derde maal grijp ik naar de pen
om te laten merken hoe mistroostig ik ben.
Laat de Peppelaars eens stemmen
en dat moet u heus niet remmen,
voor een correspondentie- en/of ruilrubriek;
is dat nou een hopeloze taak of niet?
U hebt hetzelfde bij Ton en Tineke gedaan,
maar nu pink ik heus een traan.
Waarom niet hiérbij?
Dan maakt u ons allemaal blij.
U zet de rubrieken op hun plaats
en dan heb ik niet meer zoveel praats.

Annette van Betuw, Treebeek

PEP

OPPEPPERTJES

Mevrouw Edridge in Londen heeft een hondekoor opgericht! Tweemaal in de week verzamelt ze haar koorleden, om de dieren te leren tegelijk te blaffen. Ze beweert dat de honden over het algemeen een behoorlijke muzikale aanleg hebben.

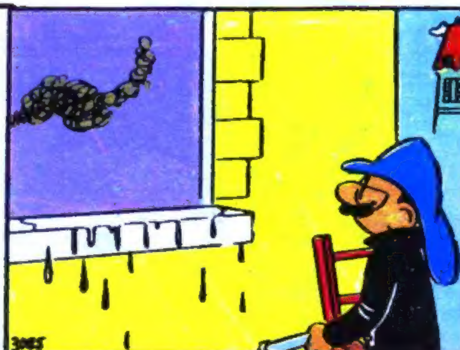
De belastingontvanger te Litchfield (Engeland) ontving dezer dagen het volgende briefje: „Kannibalen hebben een zeer afdoend middel tegen te hoge belastingen: zij eten de ontvanger op!"

Negentwintig gevangenen moesten in de gevangenis van Augusta (VS) met traangas naar hun cellen worden teruggedreven. Zij wilden de recreatiezaal niet verlaten vóór een televisiefilmpje afgelopen was. Titel van de film „De Uitbreker".

CAR

BLAKE en MORTIMER in HET

Londen, één uur in de nacht. In de Tower wordt de wacht afgelost. Maar dan verschijnt er een geheimzinnige gedaante....

De achtervolging wordt ingezet....

Te laat! Hij is al gevlucht!

In het donker is het nog moeilijker de geheimzinnige figuur te vinden en...

Wel?

Helemaal niets!

Plotseling doet de yeoman een verschrikkelijke ontdekking en hij slaat een kreet...

HELP!

Zijn noodkreet weergalmt langs de dikke muren van Wakefield Tower.

HELP!

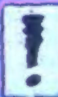
Bevend wijst hij naar de deur van de toren waar de kroonjuwelen worden bewaard...

KIJK! De deur!

OPEN?!

De soldaten rennen de trap naar de schatkamer op...

...de stalen toegangsdeur is eveneens geopend...

De yeoman duwt de deur verder open en loopt naar de vitrine waarin de juwelen zijn uitgestald...

DE KROON!

Het glas is ingeslagen en het rood fluwelen kussen is leeg! De kroon is weg...

En plotseling...

KIJK EENS!

De soldaat wijst naar de stalen deur waarop 'n geheimzinnig teken staat.... het GELE TEKEN....

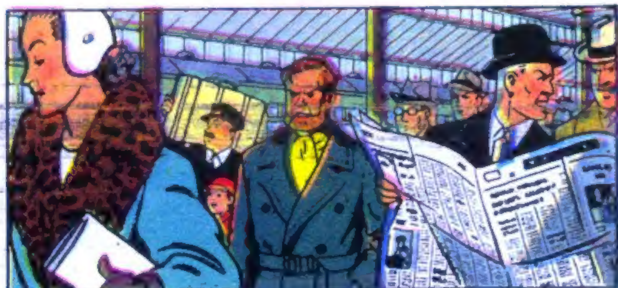

GELE TEKEN

door
E.P. Jacobs

Tussen alle reizigers op het perron loopt iemand met een bekend gezicht....

Mail

OR QUEEN AND COMMONWEALTH

MONDAY

VAT DOET SCOTLAND YAR

HOLLIS,
AN DIE HET
F. VERTELT
E DIEFSTAL
DEKTE

diep ontroerd
hangend ver-

wat er
een oude
ens mijn
wat ge-
de deur
n kier
en ge-
tregen.
gere-
m'n
oken

«TWAALF UUR NA DE DIEFSTAL VAN DE KEIZERLIJKE KROON, DREIGT HET GELE TEKEN OPNIEUW !...»

Voor de zesde maal doen de bandieten (is het er slechts één of is het een bende ?), die opereren onder het mysterieus Gele Teken, van zich spreken en dat op een verbazende wijze. Na de overval op de Bank van Engeland, na de diefstal van de Gainsborough in de National Gallery, de roof van de dolk van Amenopolis III uit de collectie Stockmann, na het plaatsen van de « schijnbom » in het cabinet room van Downing Street, na de onopgehelderde verdwijning van het geheim Brits-Iraans verdrag uit de brandkast van het Foreign Office, is het Gele slaagd binnen te dringen in de schatkamer van de Tower van Londen en heeft er de keizerskroon van Groot Brittannië gestolen en dit in weerwil van de uitgebreide veiligheidsmaatregelen !

De dader verdween, doch niet zonder het Gele Teken op de deur van de schatkamer achter te laten !

Het onderzoek van de Scotland Yard ter plaatse is nog niet beëindigd, en reeds plaatste het Gele Teken een nieuwe bedreiging in de kranten... Men vraagt zich met onrust af, waar die onvindbare misdadiger thans zal toeslaan...

HET
VAN DI
L

Alhoew
het absolu
waart ove
van het o
Tower, ten
nen bepalen
het Gele T
toegang tot
verschafte,
dat de desku
hoe het mog
het alarmsei
De eerste deu
verleent tot h
inderdaad vo

WORDT VERVOLGD

HET VERRAAD VAN

De ploeg van Vaillant zal deelnemen aan de Panamerican, maar Steve Warson weiger

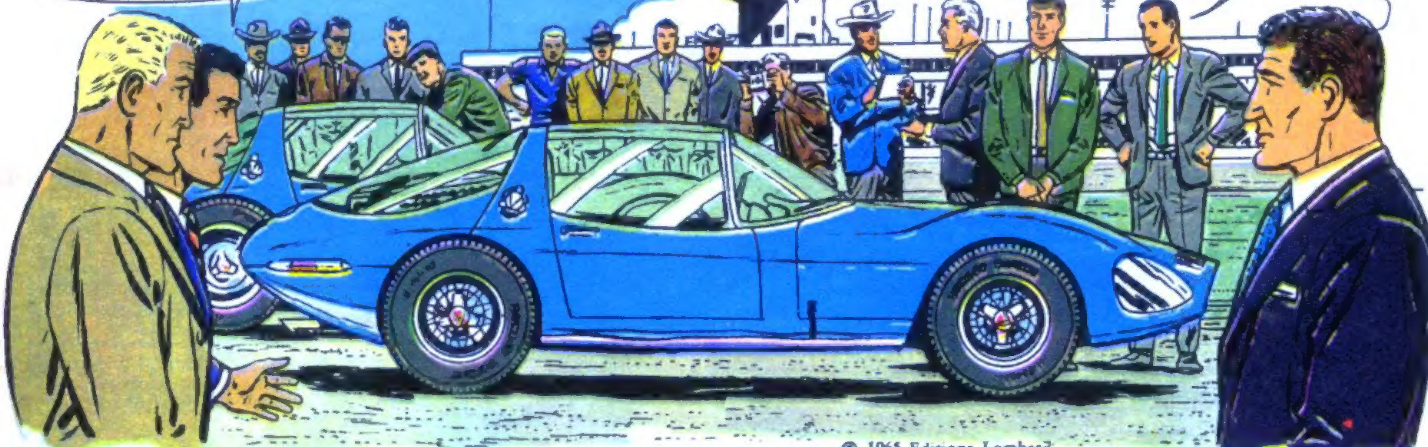

STEVE WARSON

WORDT VERVOLGD

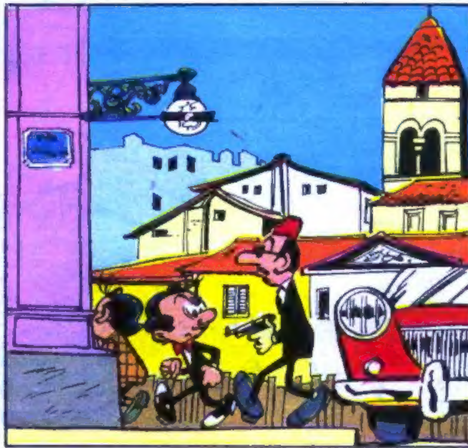
een avontuur van **SPAGHETTI** en **PROSJOETTO**

Spaghetti en Prosjoetto hebben noodgedwongen kennisgemaakt met ene meneer Izegrim, die een sterk ontwikkeld gevoel voor humor heeft. De man wil voortdurend vermaakt worden....

door AT
en G

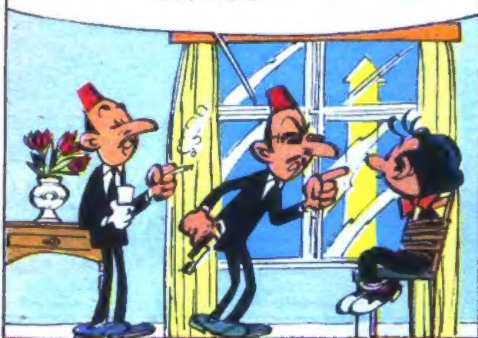

taarten voor de sjeik

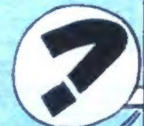

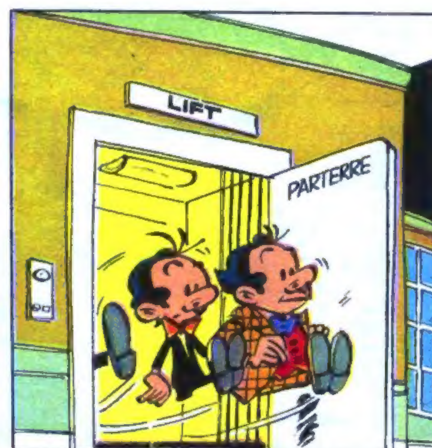

WORDT VERVOLGD

BONANZA

Een nieuw avontuur van de populaire televisiehelden. De Cartwrights krijgen een gast.

VALSEMUNTERS

WORDT VERVOLGD.

Ivanhoe

EEN NORMANDISCH EDELMAN HEEFT IVANHOE VERTELD DAT MEN KONING RICHARD WIL VERMOORDEN. IVANHOE RIJDT METEEN WEG OM ZIJN VORST TE WAARSCHUWEN. . ALLEEN WAMBA WEET DAT DE NORMANDIERS ZIJN HEER IN EEN HINDERLAAG WILLEN LOKKEN, MAAR HIJ KAN NIETS DOEN.

IK HOOP MAAR DAT IK NOG OP TIJD KOM ... DE DUIVELSPAS IS NIET VER MEER . . .

WAT? IVANHOE IN GEVAAR ?! IK MOET HEM METEEN ACHTERNA!

NIET ZO HAASTIG! HAAL MIJ ER EERST UIT!

ER IS HIER MAAR ÉÉN BEWAKER EN DIE ZAL IK HIERHEEN LOKKEN. ALS HIJ DAN IN DE CEL IS MOET JIJ ZACHTJES BINNENKOMEN EN HEM NEERSLAAN!

ONDERTUSSEN . . .

KOM, LATEN WE EENS GAAN KIJKEN HOE DIE NAR HET MAAKT!

JA, MISSCHIEN KAN HIJ ONS NOG WAT LATEN LACHEN!

WAAAA! WOEOEOE! OOOOOOH! AAAAAAI!

WAAAA! WOEOEOE! OOOOH! AAAIII!

WIL JE WEL EENS HEEL VLUG JE GROTE MOND DICHTHOUDEN, SCHREEUWLELIJK!

?

OEWAWAWAWAAAAAAAAA!

TEZELFDERTIJD . . .

ZO'N BEETJE RUST ZAL HEM GOED DOEN!

JA, MAAR NU MOETEN WE OPSCHIETEN! HEER IVANHOE VERKEERT IN LEVENSGEVAAR!

OH! DAAR HEB JE TWEE VAN DIE NORMANDISCHE VERRADERS! ZE KOMEN HIERHEEN!

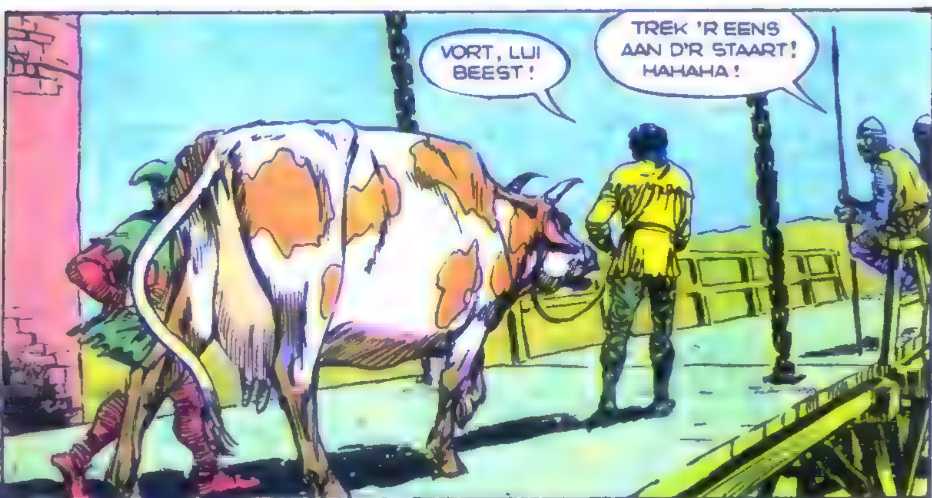

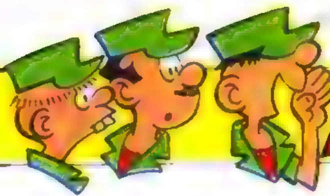

WORDT VERVOLGD

Flippie Flink

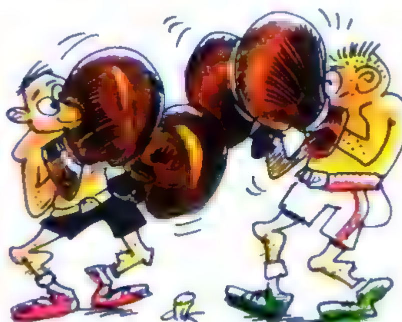

TOCH NOG EVEN OVER BOKSEN

DOOR BOB SPAAK

EEN poosje geleden schreef ik iets over boksen en toen kwam daarop een reactie van ik-weet-echt-niet-meer-wie, maar zonder twijfel van een jongeman, die schreef dat meneer Spaak wel niet veel van boksen zou weten. Nu was er sprake van een klein misverstand, dat door de PEP-redactie al recht is gezet, maar mag ik **toch nog even** iets over boksen zeggen? Kijk, ik weet heel goed dat **bokstraining** uitermate nuttig kan zijn en dat je, als je die training nauwgezet volgt, op een uitstekende wijze aan je lichamelijke ontwikkeling werkt. Iets anders sta ik tegenover het boksen zelf. Het zou voor mij een heel acceptabele tak van sport zijn **als** het onmogelijk was dat je erbij beschadigd werd of dat je zelf iemand beschadigde. Nu praat ik nog niet eens van de mogelijkheid van een **knock out,** een stoot waarbij men neergaat, soms gewond, soms zelfs bewusteloos. Dat vind ik gewoon verschrikkelijk. De ene mens slaat de andere niet zo hard op z'n gezicht, dat er ongelukken gebeuren, **zeker niet in de sport.** Het zou ook in de bokserij anders kunnen, nl. wanneer men de handschoenen zó maakte, dat gevaarlijke tikken en lichamelijk letsel tengevolge daarvan uitgesloten waren en dat zou men ook kunnen bereiken door de zeer kwetsbare delen van het lichaam (het hoofd vooral) zo te beschermen, dat nare gevolgen voorkomen werden. Nu weet ik wel dat de amateurs andere handschoenen dragen dan de beroepsboksers en dat de knock out bij die amateurs veel minder voorkomt dan bij de profs. Dat neemt echter niet weg dat het voortdurend op elkaar inslaan, het op elkaar los timmeren zoals ik dat bijv. in Tokio bij de Olympische bokswedstrijden heb gezien, een hoogst ongezonde bezigheid genoemd moet worden, waaraan toch altijd weer gevaarlijke kantjes zitten. Let wel: ik zeg **niet** dat boksers slechte of gemene sportmensen zijn, bepaald niet (ik ken er een paar, amateurs, die voortreffelijke sportjongens zijn!), maar ik ben nu eenmaal van mening dat dit boksen, zelfs al is het aan strenge regels gebonden, te veel nare en gevaarlijke kanten heeft om het **sport** te kunnen noemen. En daarom houd ik vol: voor mij hoeft het niet.

Nu zijn er altijd weer mensen die bijv. zeggen: moet je zien hoe ze elkaar soms in de voetballerij toetakelen. Ja, antwoord ik dan, daar maak ik me ook weleens zorgen over, het loopt soms de spuigaten uit. Inderdaad zijn er voetballers die menen hun brutaliteit en lichaamskracht in de plaats te moeten stellen van lichaamstechniek en spelinzicht. Als ze het echter te bont maken, worden ze het veld uitgestuurd en voor vier weken of meer geschorst. Dan **weten** ze dat ze radicaal op de verkeerde weg zijn en dat ze de bedoeling

van het spel totaal verkeerd begrepen hebben. Maar het is helaas wel de bedoeling van het boksen de tegenstander zo mogelijk uit te schakelen en dat bereik je nu eenmaal lang niet altijd langs technische of tactische weg. Dan moet er geslagen worden, dan moeten er flinke stoten worden uitgedeeld en dan heb je weer kans dat er ongelukken gebeuren, dat wil zeggen: dat er letsel, schade wordt toegebracht, dat er bloed vloeit. Nou ja, en dat in de sport...

De winnaars van onze grote zomerprijsvraag

VELE duizenden lezers hebben meegedaan aan de wedstrijd „Pas op je tellen!" en meer dan 350 jongens en meisjes hebben er een prijs mee gewonnen. Het zou te veel ruimte vragen hier de namen en adressen van alle prijswinnaars te vermelden, maar allen die iets gewonnen hebben, krijgen daarvan persoonlijk bericht. Bovendien liggen er op alle bijkantoren van De Geïllustreerde Pers N.V., lijsten ter inzage waarop de winnaars en winnaressen vermeld staan. De eerste prijs, **een rubberboot met peddel,** is voor **Andre** en **Joop Verstraten** uit Hoofdplaat.

Nel Piek uit Zutphen heeft de tweede prijs, een **horloge,** gewonnen.

De derdeprijswinnaar is **Feike Boschma** uit Wommels. Hij krijgt een radiotransistor.

Een **fototoestel** gaat naar **Betsy v. d. Molen** uit Putten, **Ko Touw** uit Langeraar, **Martha Straat** uit Den Ande, **Peter de Willigen** uit Den Haag en **Jan Timmermans** uit Tegelen.

Dan zijn er tien gelukkigen die een vliegtuig hebben gewonnen: **R. Handjes** (Amsterdam), **W. Eeuwes** (Huissen), **M. Dezaire** (Wijlre), **M. Meinema** (Bant), **H. Evenhuis** (Leek), **J. Veneman** (De Wijk), **J. Batist** (Rotterdam), **A. v. d. Linden** (Enschot), **J. Muller** (Arnhem) en **L. de Lathouder** (Groningen). De overige 344 winnaars worden gelukkig gemaakt (dat hopen we tenminste!) met: werphengels, strategospellen, turnstellen, tafeltennisspellen, croquetspellen, badmintonspellen, gezelschapsspellen en legpuzzels. Zoals je ziet, het loont de moeite mee te doen aan de wedstrijden van PEP.

NOGAL WIEDES

Oplossingen van blz. 2

OPLOSSING VAN PRIJSPUZZEL Nr. 35

S	T	O	P		P	A	A	L
P		S	O	B	E	R		U
A	R		P	A	N		S	I
N	E	T		S		E	T	S
	B	A	K		V	E	R	
R	U	M		D		D	A	M
A	S		L	O	F		M	A
A	.	K	A	M	E	R		A
T	R	A	M		L	E	E	R

FIETSTOCHT

Raad na een daad komt te laat.

MOLENTJE

k	a	s	t	e				
	a	s	t	e	n			
		s	t	e	n	o		
			t	e	n	o	r	
				e	n	o	r	m

LETTERGREEPJES

SPI	NA	ZIE
NA	DEN	KEN
ZIE	KEN	HUIS

REBUS

Als je de n van Voorne verandert in g en de m van klompen weglaat, krijg je: Voorge klopen ofte wel: voor gek lopen.

STER

1—4	plek
2—3	klas
1—5	part
2—5	keet
4—3	kers

DE WINNAARS VAN PRIJSPUZZEL Nr. 30 ZIJN:

1e prijs: Leo Simon, v. Wielesteinstr. 46, **Waalwijk. 2e prijs:** Leo Lutz, **Breukelen;** Janneke Vermeulen, **Breda;** Lammert Dijkstra, **Groningen;** Christina Denteneer, **Uithoorn;** Eugène Harms, **Zandvoort a. Zee;** Sjef Frins, **Schaesberg (L.);** Hans Weeber, **Rotterdam;** Joke Baarsma, **Huizen;** Jan Rozeboom, **Diever;** Anneke Overdijk, **Leeuwarden. 3e prijs:** Nettie Harmelink, **Graft;** Corrie Jacobs, **Roosendaal;** Kees Trimpe, **Kloetinge;** Rob Franck, **De Zilk;** Elske Ploegh, **Assen;** Petra Leeuw, **'t Harde;** Eefje Koops, **Spakenburg;** Bertho v. d. Heisteeg, **Hillegom;** Johnny Severein, **Hengelo (O.);** Wouter Middel, **Beuningen.**

EEN EIGEN SPORTKIST

DOOR HUGO HOOFTMAN

STEEDS meer mensen kunnen zich de weelde veroorloven er een eigen sportvliegtuig op na te houden. In Nederland zijn het er hooguit honderd, maar in Amerika vliegen al minstens 40.000 sportvliegtuigen rond. Een aantal daarvan wordt meteen voor „zaken" gebruikt en doet dus tevens als „zakenvliegtuig" dienst. Het zegt wel iets dat een fabriek als Cessna op het ogenblik elke 23 minuten een sportvliegtuig bouwt! Dit betekent dat er maar liefst 20 **per dag** de fabriek verlaten... Het begrip „sportkist" is natuurlijk erg uitgebreid. Je kunt voor een 10.000 gulden al een Piper Cub hebben, maar Frank Sinatra en Prins Aga Khan kochten onlangs tweemotorige straalvliegtuigen als privévliegtuig die enkele tonnen kosten... Trouwens, Koning Saoud kocht een compleet Comet-straalverkeersvliegtuig voor privé-gebruik, maar het gaat natuurlijk te ver om dergelijke machines nog onder de sportkisten te rekenen. Trouwens, die Comet wordt ook niet door de koning zèlf bestuurd, waar tegenover staat dat bijv. onze Prins Bernhard zijn Fokker Friendship wèl zelf vliegt. Dus zouden we ook die Friendship een privévliegtuig kunnen noemen. Onder „sportvliegtuig" verstaan we echter meestal de wat kleinere machines. In Europa is Frankrijk wel het land waar de sportvliegerij het sterkst ontwikkeld is. Voor een deel is dat te danken aan een verregaande steun van de overheid. Sportvliegers krijgen daar namelijk subsidie. Zij krijgen goedkoop benzine en behoeven géén weeldebelasting te betalen als zij een sportkist kopen, zoals wij hier in Nederland. Ook in Zwitserland vliegen naar verhouding heel veel sportkisten rond. Een heel aparte groep van sportvliegtuigen vormen de „homebuilds", de zelfgebouwde en dikwijls zelf-ontworpen vliegtuigjes. Die beweging is vooral in Amerika heel sterk ontwikkeld en daar vliegen duizenden sportkistjes rond die door luchtvaartenthousiasten zelf zijn ontworpen, getekend en gebouwd. Er zijn al heel wat jongens van 16 jaar die over een vliegbrevet beschikken. Aan de andere kant zijn er mensen van 80 jaar en ouder die nog zelf de stuurknuppel hanteren. Ook meisjes doen het, en nog niet zolang geleden vloog een Amerikaanse sportvliegster helemaal rond de wereld. De keuring voor sportvlieger is niet zo zwaar als die voor bijvoorbeeld straaljagerpiloot. Als je normaal gezond bent, kun je leren sportvliegen. Al met al moet je rekenen dat het een kleine 2000 gulden kost voordat je je brevet hebt. Dan kun je een sportkist huren, per uur. In ons land kun je dat bijv. doen bij de Nationale Luchtvaart School. Als je wat meer geld gespaard hebt, kun je een tweedehands vliegtuig kopen, of een spiksplinternieuw. En dan ligt de wereld voor je open. Dan kun je naar het Middellandse-Zeegebied vliegen, naar Istanboel of naar Afrika. De sportluchtvaart heeft waarschijnlijk een enorme toekomst. Nu het op de weg steeds drukker wordt met auto's, gaan meer en meer mensen ertoe over zichzelf vleugels aan te meten. Want in de lucht is er nog ruimte...

Een leuk Duits sportkistje is de kleine tweepersoons Bölkow Junior, die we hier zien boven de besneeuwde Alpen.

Dit straalvliegtuig, de Dassault Mystère-20, is onlangs gekocht door Prins Aga Khan. Wel een hele dure sportkist!

Een eigen vliegtuig is voor de meesten nog 'n onbereikbaar ideaal, maar dat was nog niet zo lang geleden een auto ook!

Deze Skymaster van Cessna heeft dubbele staartbomen en niet alleen een trek-, maar ook een duwschroef.

TEKENINGEN : WILLIAM VANCE

de eerste reis van luitenant

De kapitein wil niet luisteren naar de klachten van de bemanning en hij negeert Howard Flynn. Maar als er muiterij uitbreekt, weet Howard de gemoederen te bedaren....

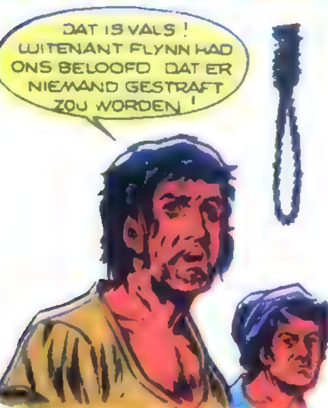

HOWARD FLYNN

TEKST: YVES DUVAL

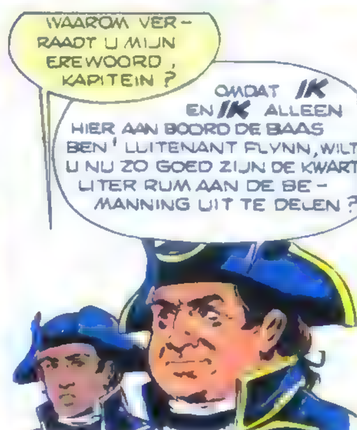

LANGZAAM NADERT DE ACHILLEUS HET EILAND MOHA-HOPA...

EEN PAAR UUR LATER...

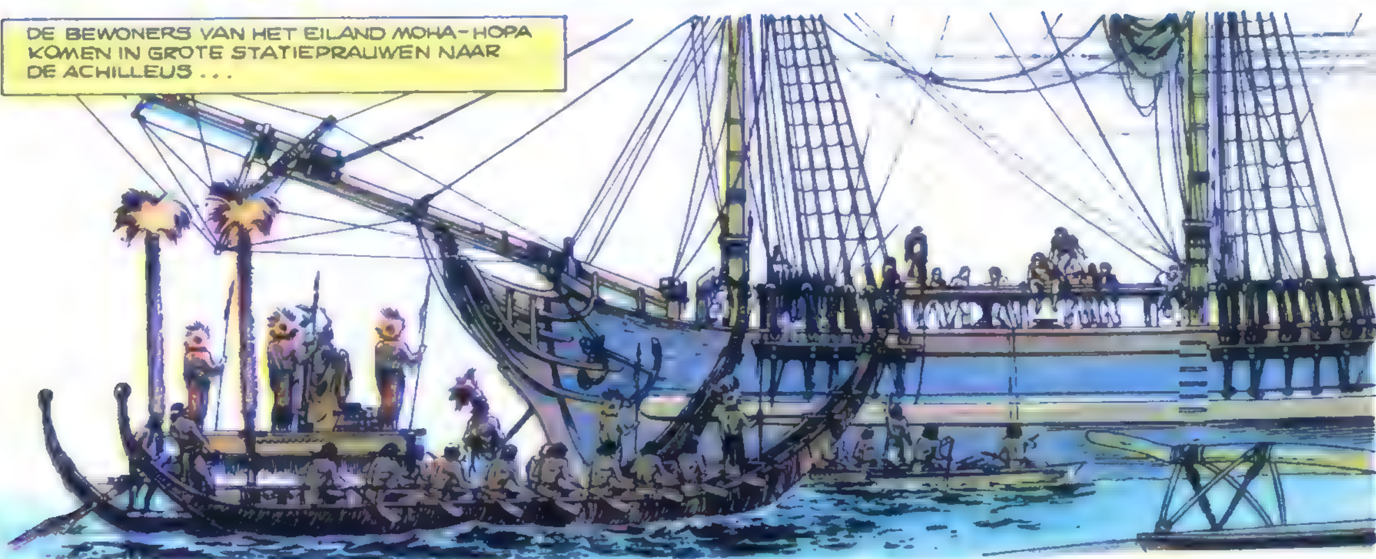

TEKENINGEN : **WILLIAM VANCE**

de eerste reis van luitenant

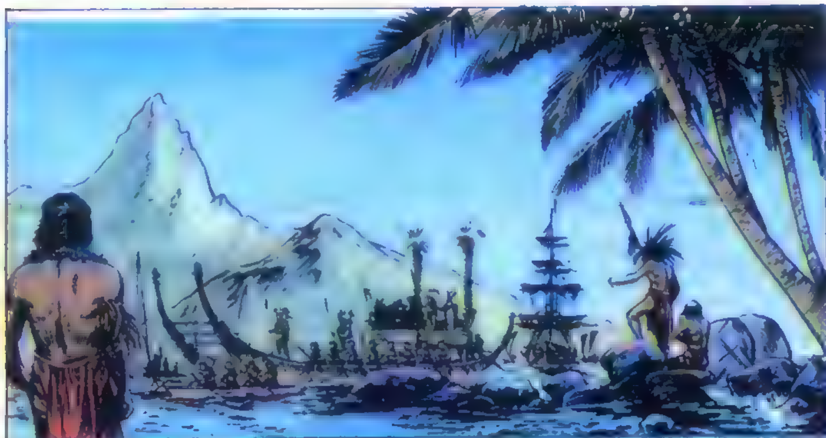
Howard Flynn is luitenant aan boord van een schip dat parels moet halen op het eiland Moha-Hopa. Na een lange reis met veel wederwaardigheden komen ze er aan....

HOWARD FLYNN

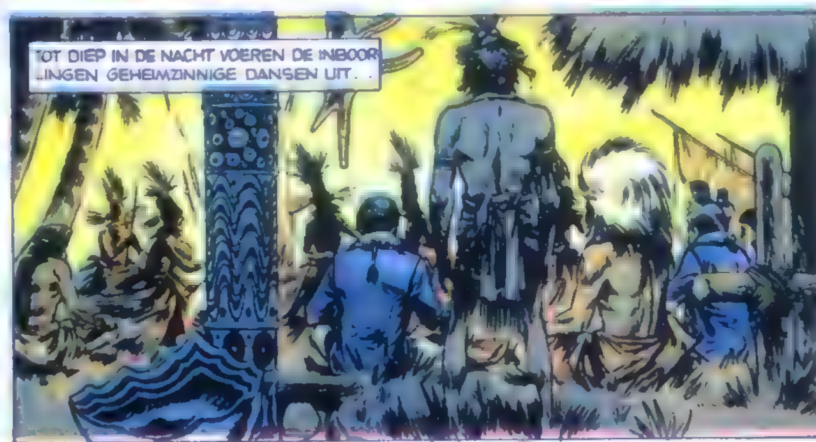
TEKST
YVES DUVAL

WORDT VERVOLGD.

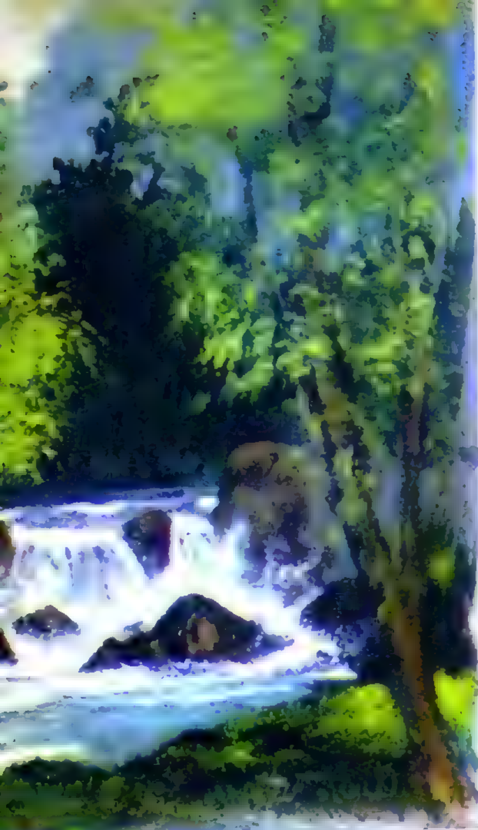
Arendsoog en Witte Veder

DOOR P. NOWEE
met illustraties
VAN H. KRESSE

HET RAADSEL VAN DE RODE RIVIER

IN gebukte houding holde Arendsoog terug naar de plaats waar hij Lightfeet had achtergelaten. Hij moest opschieten als hij niet te laat wilde komen... Buff en Witte Veder hadden inmiddels een voorsprong van tien minuten of een kwartier. Lightfeet snoof blij toen Arendsoog hem tussen de struiken door loodste. Snel steeg de cowboy op. „Kom aan, boy," fluisterde hij zijn rijdier in het oor. Lightfeet had geen verdere aansporing nodig. Als een bliksemschicht schoot hij vooruit. Arendsoog boog zich dieper over de hals van zijn paard. De wind floot om zijn oren en deed zijn shirt op de rug bollen. Buff zou ongetwijfeld de kortste weg naar de waterval nemen. Er was geen enkele reden om aan te nemen dat hij dit niet zou doen! Als Arendsoog de schurk dus vóór wilde komen, zou hij in elk geval een grotere afstand moeten afleggen... Hij zou dan immers in een boog moeten rijden! Dat betekende tijdverlies. En als hij daar het kwartier achterstand dat hij al had, nog bijrekende... Arendsoog klemde de lippen op elkaar. Nee, hij mòcht niet te laat komen. Hij móést het halen! Aan Lightfeet zou het overigens niet liggen. Het leek wel of het trouwe dier begreep wat er op het spel stond. Zijn hoeven raakten de grond nauwelijks. Paard en ruiter waren één in deze dolle race met het leven van Witte Veder als inzet. Terwijl Lightfeet over de top van een heuvel joeg, zag Arendsoog in de verte de lichtjes van Hammerston. Een paar seconden later was de stad weer onzichtbaar, omdat Lightfeet de heuvel achter zich liet. Ongeveer twintig minuten later steeg onze vriend af. Tussen een paar struiken aan de oever van de Rode rivier liet hij Lightfeet achter. Te voet ging hij verder. Vlak voor hem stortte de rivier van tientallen meters hoogte uit de bergen omlaag. Het donderende lawaai van het vallende, bruisende en kolkende water overstemde ieder ander geluid. Het was een overweldigend schouwspel. Arendsoog gunde zich echter geen tijd. Buff en Witte Veder konden nu ieder ogenblik hier zijn... Tegen de tijd dat Arendsoog de helling beklommen had, was hij kletsnat van het spattende water. Hijgend stond hij enige tijd op de plaats waar het water over de bergrand viel. De Rode rivier dankte z'n ontstaan aan vier of vijf bergriviertjes die op deze plaats samenvloeiden. Of, mocht men eigenlijk wel spreken van „samenvlóéien"? Het was geen vloeien wat het water deed, maar jágen... Het water joeg inderdaad van verschillende kanten naar de plaats waar Arendsoog stond en stortte zich dan over de bergrand omlaag. En plotseling werd het onze vriend heel duidelijk dat het een bijna onmogelijke opgave was om iemand uit deze kolkende stromingen te redden... Daar kwam nog bij dat hij er geen flauw idee van had waar hij zich moest verbergen. Buff had eerder op de avond woordelijk gezegd: „Ik rijd met hem naar de waterval. Iedereen zal denken dat het een ongeluk was..." Het was wel duidelijk wàt de schurk bedoelde, maar niet hóé hij zijn boze plan ten uitvoer wilde brengen!
Arendsoog draaide zich om en wierp een blik naar beneden. En toen verstijfde hij... Daar, aan de voet van de helling, ontwaarde hij twee ruiters in het gelige maanlicht. Buff en Witte Veder... Arendsoog spande zijn ogen tot het uiterste in. Witte Veder was geboeid en Buff leidde het paard van de Indiaan bij de teugels de helling op. Zijn eigen rijdier was door het woedende gebrul van de waterval echter onrustig geworden. Het kostte Buff dan ook menige zweetdruppel om de twee paarden op het smalle pad te houden. Arendsoog verloor nu geen seconde meer. Snel bond hij het ene uiteinde van de lasso die hij had meegebracht, rond een zwaar rotsblok. Het andere einde knoopte hij aan zijn koppel. Hij schopte zijn zware rijlaarzen uit en borg ze samen met zijn revolvers onder

WAT VOORAFGING:

Arendsoog en Witte Veder zijn een bende misdadigers op het spoor, maar Witte Veder wordt door de boeven gevangen genomen. Als Arendsoog hem wil bevrijden, hoort hij dat Buff, een van de schurken, Witte Veder mee zal nemen voor de „laatste rit"...

een overhangende rotspunt. Toen trok hij zich terug in de slagschaduw van een bergwand en wachtte met kloppend hart... Met inspanning van alle krachten probeerde hij de in hem opkomende sombere gedachten van zich af te zetten. Was het niet verstandiger Buff nú buiten gevecht te stellen? Moest hij het per se zo ver laten komen? Veronderstel dat er iets mis ging... Onwillekeurig schudde hij het hoofd. Nee, er kon niets mis gaan! Hij zou Witte Veder uit het water halen vóór de Indiaan de waterval kon bereiken. Bovendien was de lasso er nog om te voorkomen dat zij samen omlaag zouden storten... Hij schrok op. Buff, die met de paarden niet hetzelfde pad had kunnen volgen dat Arendsoog te voet had genomen, verscheen een meter of zeventig stroomopwaarts. Hij reed recht naar de oever van een van de bergriviertjes en steeg af. Arendsoogs nagels groeven zich in z'n handen, terwijl hij keek wat er gebeurde. Buff knoopte de benen van Witte Veder los en hielp hem uit het zadel. Witte Veder wankelde even, maar slaagde er toch in op de been te blijven. Onbewogen keek hij naar het ziedende water. Buff praatte nu kennelijk tegen hem en hoewel Arendsoog niet kon verstaan wat de man zei, begreep hij dat het weinig goeds kon zijn. En toen plotseling trok Buff zijn revolver... Arendsoog, die niet wist wat er ging gebeuren, deed een vertwijfelde sprong in de richting van de plaats waar zijn eigen revolvers bij de laarzen lagen. Buff pakte zijn wapen bij de loop beet, haalde uit en raakte Witte Veder aan het achterhoofd... Langzaam zakte de Indiaan door de knieën... Buff stak de revolver weer weg en begon nu pas het touw los te maken dat Witte Veders armen gebonden hield. Arendsoog trilde van woede. Hij verweet zichzelf dat hij dit niet had kunnen voorzien. Hij had móéten weten dat Buff te laf zou zijn Witte Veders boeien eerst los te maken! Onbewust van het feit dat hij werd bespied, duwde Buff het roerloze lichaam van de Indiaan nu het water in... Op het moment dat Arendsoog het water in dook, meende hij duidelijk te horen dat de gemene lach van de schurk het lawaai van de waterval overstemde... Toen sloot het water zich boven zijn hoofd. Met krachtige slagen zwom hij naar het midden van de rivier. Wat hij verondersteld had bleek waar te zijn: de onderstroom was aanmerkelijk zwakker dan de bovenstroom. Snakkend naar adem kwam hij dan weer boven. Hij keek om zich heen. Waar was Witte Veder... Zonder dat hij er speciaal op lette, zag hij dat Buff opgestegen was. En terwijl hij het paard van Witte Veder voor zich uit joeg, verdween de schurk van de plaats van de misdaad... En hoewel Arendsoog van Buffs kant toch werkelijk geen hulp hoefde te verwachten, voelde hij zich plotseling vreselijk eenzaam. Hij was als man een gevecht aangegaan met de natuur. Een gevecht, dat hij niet mòcht verliezen... Hij dreef langzaam af naar de waterval. De lasso spande zich. Dan zwom hij met veel moeite een stuk stroomopwaarts. Zo, nu gaf de lasso hem iets meer speling. Er waren inmiddels al een paar minuten verstreken en nog steeds was Witte Veder in geen velden of wegen te bekennen. Een panische schrik greep Arendsoog plotseling aan. Zijn vriend had er allang moeten zijn... Het water stroomde zo snel, dat een voorwerp in een paar seconden van de plaats waar Buff had gestaan, naar de waterval dreef... Zou Witte Veder door de onderstroom weggezogen zijn? Nee, nee, dat kon niet! De onderstroom was daar niet sterk genoeg voor. Als een krokodil, die op een prooi loert, grendelde Arendsoog de weg naar de waterval af. Hij was er absoluut zeker van dat zijn vriend niet langs hem was gedreven. Er moest iets anders zijn gebeurd. Arendsoogs adem ging intussen met horten en stoten. Hij begreep dat hij het gevecht tegen het zuigende water nooit lang meer zou kunnen volhouden... Hij pakte de lasso en trok zich langzaam naar de kant. Huiverend in zijn doorweekte kleren klauterde hij op de oever. Alle spieren van zijn lichaam deden pijn. En terwijl hij daar stond, bleven zijn ogen het water afzoeken. Plotseling begreep hij dat Witte Veders lichaam ergens was blijven vastzitten... Misschien achter een rotspunt, een tak of een ander obstakel... Arendsoog gespte zijn koppel af. Nu kon hij, zonder door de lasso tegengehouden te worden, de oever afzoeken. Hij had al een paar meter in stroomopwaartse richting afgelegd, toen hij bleef staan. Veronderstel dat Witte Veder inderdaad door iets werd vastgehouden. Dan was er natuurlijk altijd een mogelijkheid dat hij zou losraken! Hij zou hem dan moeten naspringen zònder lasso... Nee, dat risico mocht hij niet lopen! Maar wat dan?! Hij kon de lasso niet loslaten voor het geval hij Witte Veder moest naspringen, maar hij kon hem evenmin vasthouden omdat hij dan maar enkele meters stroomopwaarts kon lopen... Lightfeet! De gedachte schoot als een vonk door zijn hoofd. Als Lightfeet hier was, zou hij het uiteinde van de lasso, dat nu nog aan de rots vastzat, aan de zadelknop kunnen binden. Maar Lightfeet stond aan de voet van de helling... Hij kon het dier natuurlijk fluiten, maar het stond tevoren reeds als een paal boven water dat het donderende lawaai van de waterval het gefluit zou overstemmen. Of... misschien was er toch een kans! De oren van zijn trouwe paard waren gevoeliger voor een hoge fluittoon dan voor de zware basstem die de waterval had. Hij wachtte geen seconde meer, maar zette z'n rechterhand aan de mond en floot... floot... Hij zette alle kracht die zijn longen konden opbrengen achter de ademstoot... Hij floot zoals hij nog nooit in zijn leven gefloten had. Toen hij zijn hand weer liet zakken, had hij een gevoel of zijn hoofd uit elkaar zou barsten. En wat het ergste was, het was allemaal nutteloos. Hij had de fluittoon zèlf nauwelijks gehoord, laat staan dat Lightfeet hem had kunnen opvangen! Uitgeput, radeloos, nat en verdrietig leunde onze vriend tegen een rotsblok. Wat er gebeurd was, verweet hij zichzelf. Waarom had hij het zo ver laten komen? Als hij Witte Veder uit het water had gehaald nadat Buff van het toneel was verdwenen, zouden de schurken hebben gedacht dat zij nu vrij spel hadden... Ja... àls! Hij schrok op van een zacht geluid achter zich en draaide zich met een ruk om. Snuivend en hijgend stond daar Lightfeet...! Arendsoog slaakte een gesmoorde kreet en sprong naar het trouwe dier toe. „Oh boy, wat ben ik blij... Wat ben ik blij..." mompelde hij, terwijl hij het dier over de neus wreef. Plotseling was hij weer een en al beweging. Hij had maar een paar seconden nodig om de lasso van de rots los te maken en aan de zadelknop te bevestigen. „Kom achter me aan, boy," zei hij dan tegen zijn paard, terwijl hij stroomopwaarts begon te lopen. Hij zorgde er wel voor dat de lasso steeds was gespannen, waardoor Lightfeet dicht bij de waterval bleef. Hij had nauwelijks dertig meter afgelegd, toen bleek dat deze voorzorgsmaatregel niet overbodig was geweest... Dáár... langs de oever dreef Witte Veder.

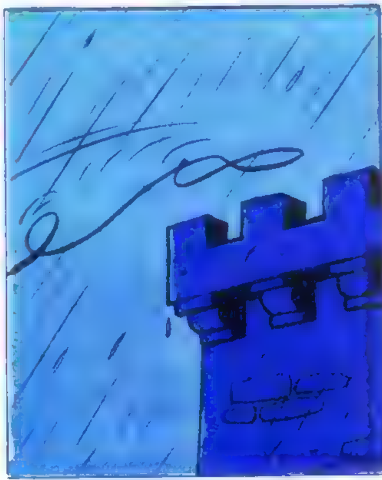
„Ik kom!" brulde Arendsoog, geheel overbodig. Hij dook voorover en zwom met reusachtige slagen achter zijn vriend aan. Witte Veder was door de stroming naar het midden van de rivier getrokken. Arendsoog had een achterstand van slechts twee à drie meter, maar de waterval kwam snel naderbij. Nog twintig meter... Lightfeet, die begreep wat er van hem werd verwacht, liep op de oever mee in de richting van de waterval. Nog tien meter... Arendsoog deed een laatste vertwijfelde poging. Met alle kracht, die in zijn uitgeputte lichaam over was, wierp hij zich naar voren. Nog vijf meter... Het donderende lawaai, dat nu vlakbij was, maakte onze vriend doof. Nog twee slagen... Hij greep... Wat zijn hand vast had, liet hij niet meer los... Het was Witte Veders pols! Daar was de waterval... „Lightfeet...!" gilde Arendsoog. Vlak voor hem in de diepte schuimde het kolkende water...

Wordt vervolgd

door
Raymond Macherot

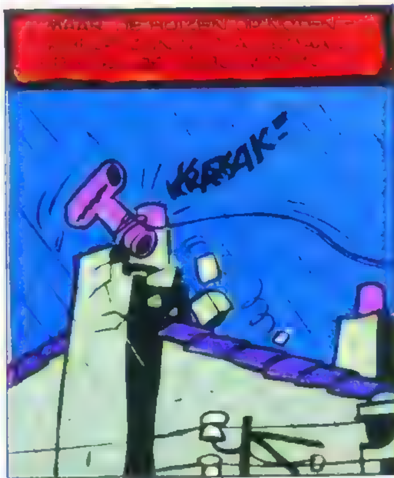
ZIZANION

MITRO XIII!

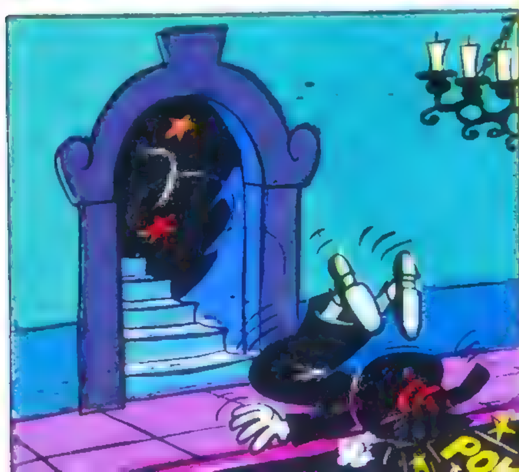

WEL VERHIP!

DZING

ZIP

OEOEOEI!

OH! HELP!
HO!

DE VERSCHRIKKELIJKE

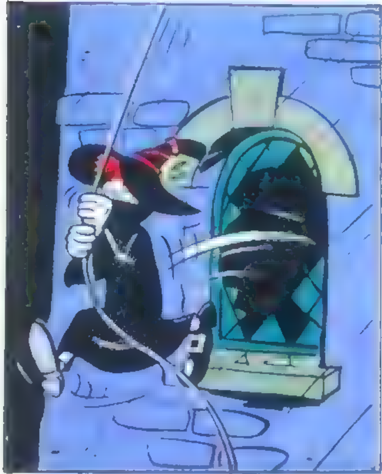

De aanslag op de koning is mislukt, maar in het holst van de nacht, als iedereen slaapt

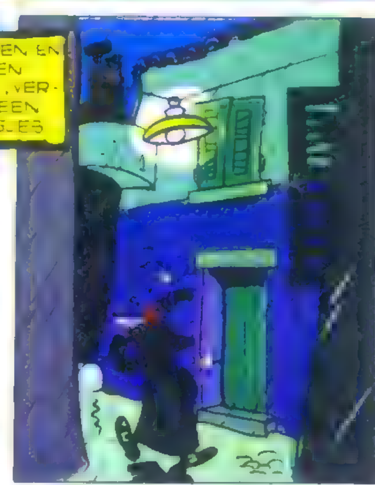

Echo

DE KONING ONTSNAPT AAN NIEUWE AANSLAG

ZIZANION DE VERSCHRIKKELIJKE DRINGT KONINKLIJK PALEIS BINNEN

WORDT VERVOLGD.

door AIDANS

TOENGA EN DE

OPGEJAAGD DOOR DE WREDE HORDE DER RODE MANNEN BESLUITEN DE GHMOERS TE VLUCHTEN. ACHTERNAGEZETEN DOOR HUN GROOTSTE VIJANDEN HAASTEN ZIJ ZICH OP ZELFGEBOUWDE VLOTTEN NAAR DE OVERKANT VAN DE RIVIER, WAAR ZIJ RUST EN VREDE HOPEN TE VINDEN ...

VLUGGER! OPSCHIETEN!

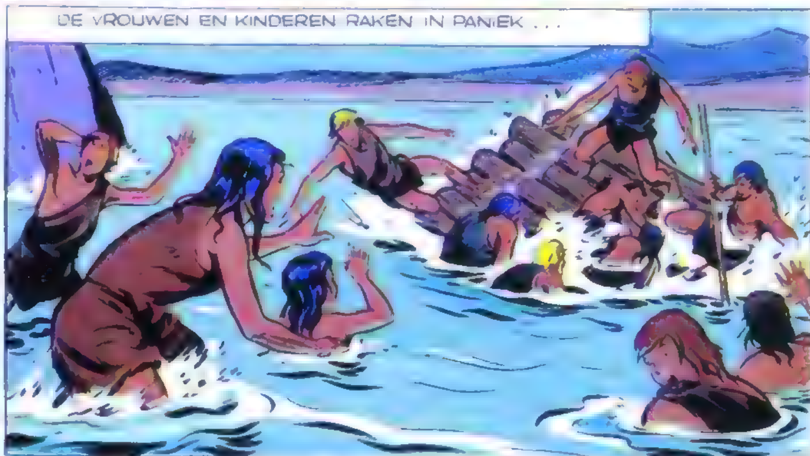

RODE MANNEN

Een adembenemend avontuur van Toenga. De horde van de Ghmoers wordt met de ondergang bedreigd . . . .

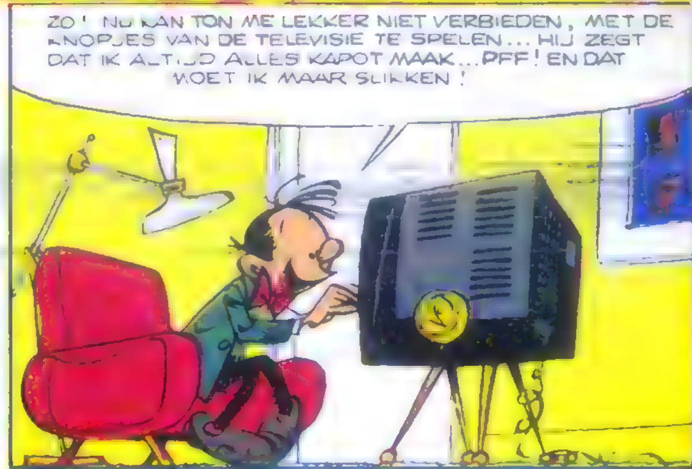

WORDT VERVOLGD

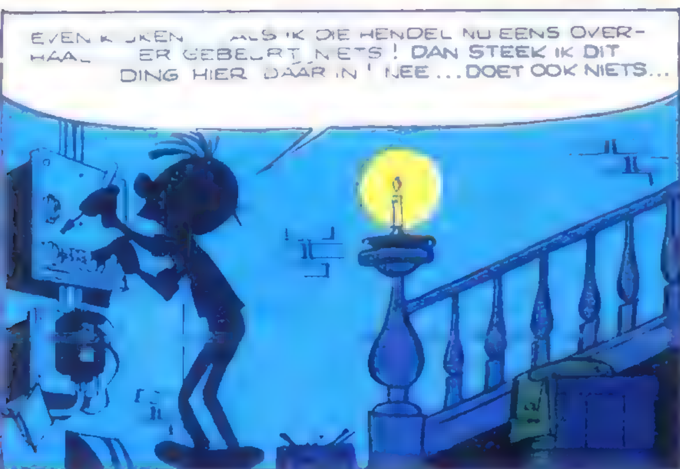
Ton en Tineke

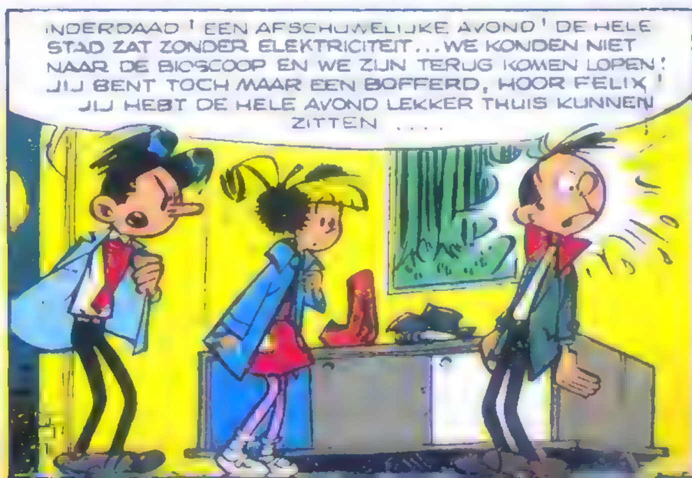

BROMMEND
DE WERELD ROND

Twee hollandse jongens zoeken het avontuur

EDDIE MOOTEN is 22 jaar en van beroep kantoorbediende. Op een dag zei hij tegen zijn vriend, de 21-jarige student Louis Brandts, dat ze nu lang genoeg met hun neus in de boeken hadden gezeten en dat het daarom eens tijd werd om een luchtje te scheppen.
Ze stapten op hun brommer en reden weg.
„Niks bijzonders," zul je zeggen, „dat gebeurt zo vaak."
Gelijk heb je, maar als je nu weet dat hun uitstapje al langer dan een jaar heeft geduurd en dat ze, nu we deze regels schrijven, ergens in het verre Amerika rondtoeren, dan denk je er wel even anders over.
Eddie en Louis zijn bezig aan een wereldreis van ongeveer 60.000 km. Bibberend van de kou hebben ze in hun tentje gelegen toen ze de Oostenrijkse Alpen en de gebergten in Zuid-Turkije doortrokken, terwijl ze in de zinderende hitte van de woestijnen van Irak, Iran en Jordanië naar een druppel water hebben gesnakt. De thermometer wees daar 50° Celsius aan! En dan de wegen! Daar kunnen wij ons in Nederland bijna geen voorstelling van maken. Duizenden kilometers rotsen en kuilen, steenslag en zand waren er de oorzaak van dat ze 's avonds bijna niet konden zitten van de zadelpijn. Toch hebben ze vrij weinig met pech te kampen gehad. Af en toe moesten ze uit het zadel om een bandje te plakken of om een paar gebroken spaken te vernieuwen. Maar dat was dan ook alles. Al brommend hebben ze hele werelddelen doorkruist, aten ze rijst in Hongkong en haaievinnensoep in Tokio en waarschijnlijk smikkelen ze nu ergens in de Verenigde Staten van een echte hot dog. (In Nederland kun je dat ook kopen, maar hier heet het gewoon „broodje warme worst"). Zo'n wereldreis kost natuurlijk een smak geld, want voor een jaar voedsel kun je niet meenemen, terwijl ook de tank van een brommer op den duur leegraakt. Toch hebben Louis en Eddie ieder maar 200 gulden meegenomen. Dat geld was al gauw op, maar door onderweg overal karweitjes op te knappen, zijn ze er steeds in geslaagd hun kostje bij elkaar te scharrelen.
De zwerfvogels zijn van plan „nog even Canada te doen" en dan als werkend passagier op een zeeschip de thuisreis naar Nederland te maken.
Het zal wel een groot feest worden als ze Den Haag weer komen binnenrijden en het moet wel raar gaan als PEP daar dan niet bij is om te luisteren naar hun avonturen!

En dan zul je uit het natte Holland komen. Geen water, geen schaduw, alleen maar woestijn en een temperatuur van 50° C.

Twee Hollanders in 'n straat in Den Haag, klaar voor een reis om de wereld. Ze hebben het al een jaar volgehouden.

Oosterse belangstelling voor bromfietsen uit het Westen. En ze wilden allemaal maar wat graag op de foto!

India. De bromfietsen moesten worden overgezet en er was alleen maar dit primitieve pontje. Maar alles ging goed.

Eddie Mooten en Louis Brandts hebben zich door niets laten tegenhouden, ook niet door de bergen van Nepal . . . !

Een benzinestation in Pakistan. Zelfs de auto's zijn er anders. Meestal aftands, maar met een fraai bewerkte bovenbouw.

een avontuur van
MICK TANGY

DE VERLOREN

DE INLICHTINGEN WAAROVER IK BESCHIK ZIJN ONGETWIJFELD JUIST! DE FRANSEN KUNNEN DE EERSTE 48 UUR NOG NIET BESCHIKKEN OVER VLIEGTUIGEN DIE OPGEWASSEN ZIJN TEGEN DE ONZE. DAARDOOR HEBBEN WIJ VEEL MEER KANS OM TE SLAGEN...

DAT IS VEEL TE WEINIG TIJD OM DIE ELLENDIGE RAKET TE VINDEN. DAARBIJ LOPEN WE DE KANS DAT DE FRANSEN ZULLEN ONTDEKKEN DAT ONZE KISTEN VAN 'N VLIEGDEKSCHIP AFKOMSTIG ZIJN. IN DAT GEVAL ZULLEN ZE TOT ELKE PRIJS PROBEREN ONS TE VINDEN.. EN WIJ ZIJN NIET ONHERKENBAAR!

ZE HEBBEN DAARVOOR NOCH DE SCHEPEN, NOCH DE BENODIGDE VLIEGTUIGEN IN MAROKKO. BOVENDIEN HANGT BOVEN EEN GROOT GEDEELTE VAN DE ATLANTISCHE OCEAAN EEN ENORM UITGEBREID EN DICHT WOLKENDEK... DAT VERLAAGT HET RISICO.

UITSTEKEND! DAN ZULLEN WE HET ZOEKEN MAAR VOORTZETTEN! BINNEN 48 UUR MOETEN WE WETEN WAAR DIE RAKET IS NEERGEKOMEN! ...

MIJN VLIEGERS HOEVEN ALLEEN TERUG TE KOMEN OM TE TANKEN ...

ONDERTUSSEN IN MEKNÈS..

ZE WERDEN AL ONGERUST OVER U, LUIT!

JE ZEGT HET, KEREL! IK HEB GEEN DRUPPEL BRANDSTOF MEER IN M'N TANKS. DE METER STOND NET OP NUL TOEN IK BOVEN DE BASIS VLOOG!

IS ER NOG NIEUWS OVER DARNIER?

NEE! ZE WETEN NOG NIET WAAR ZIJN T-33 IS NEERGESTORT!

ALLE PILOTEN NAAR DE BRIEFING! EN VLUG 'N BEETJE! EN JULLIE, DAAR, TANKEN VULLEN!

HMM! ZE LATEN ONS BLIJKBAAR NIET EENS EVEN OP ADEM KOMEN!

EN EVEN LATER...

DE HELE KWESTIE KAN GEEN GEVOLG ZIJN VAN EEN VERGISSING OF EEN ONGELUK! ONZE VRIENDEN DARNIER EN SAINT-HELIER ZIJN MOEDWILLIG DOOR DAT TOESTEL NEERGEHAALD! MAAR WAAROM DIE WILDE AANVAL EN WAAROM VLOOG DIE VREEMDE KIST BOVEN DE ANTI-ATLAS? HET ANTWOORD LIGT VOOR DE HAND, HEREN! DAT VLIEGTUIG ZOCHT HETZELFDE ALS WIJ. DE VERDWENEN RAKET!

DIT ALLES BEWIJST DAT ONZE GEHEIMZINNIGE VIJAND VOOR NIETS EN NIEMAND TERUGDEINST OM HET GESTELDE DOEL TE BEREIKEN! DAAROM HEB IK DE HULP INGEROEPEN VAN EEN ESKADER "MYSTÈRES IV". MAAR VOORDAT DEZE GROEP TOT AKTIE KAN OVERGAAN, ZULLEN WIJ PATROUILLEREN, BEWAPEND!!

U KRIJGT 'N DUBBELE TAAK! PROBEER DE PLAATS TE BEPALEN WAAR DE RAKET IS NEERGESTORT EN TRACHT TEVENS DARNIER EN SAINT-HELIER OP TE SPOREN, ALS ZE TENMINSTE NOG IN LEVEN ZIJN. SCHIET ONMIDDELLIJK OP IEDER TOESTEL DAT WEIGERT ZICH BEKEND TE MAKEN.

UW ESKADERCOMMANDANTEN REGELEN HET VLUCHTPROGRAMMA! EEN ÉCHELON TECHNICI IS AL OP WEG NAAR DE VOORMALIGE BASIS V AAN DE VOET VAN DE ANTI-ATLAS. DAAR WORDT EEN PROVIANDBASIS AANGELEGD. HET IS IN DE BUURT VAN HET OPERATIETERREIN... EN NU MAAR UW KISTEN, HEREN!

ONDERTUSSEN, MIDDEN IN DE BERGEN...

LIEVE HEMEL... WAAR... WAAR BEN IK? WAT IS ME OVERKOMEN? OOH... HET... HET... LUCHTGEVECHT... IK HERINNER ME DAT HET AFSCHUWELIJK WAS! M'N PARACHUTE... SCHEURDE

37

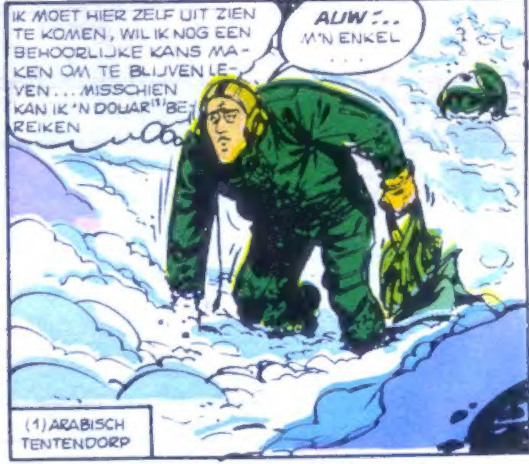
RAKET

Een geheimzinnige vijand heeft het toestel van IJzervreter neergeschoten. De laffe Saint-Hélier heeft zich voortijdig met zijn schietstoel aan de strijd onttrokken.

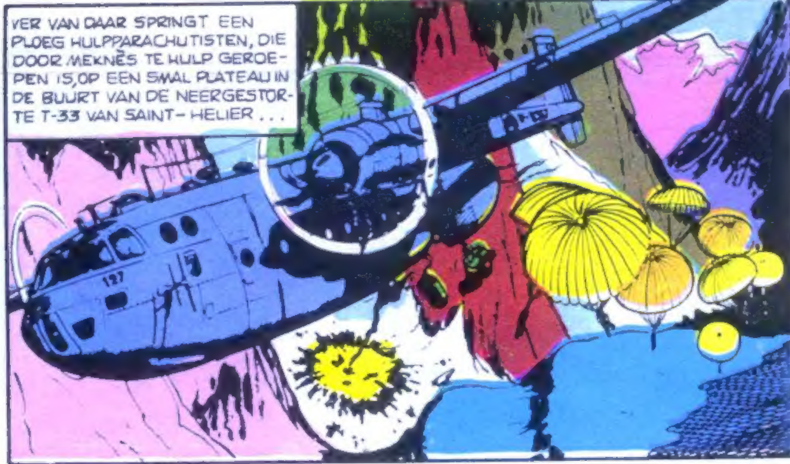

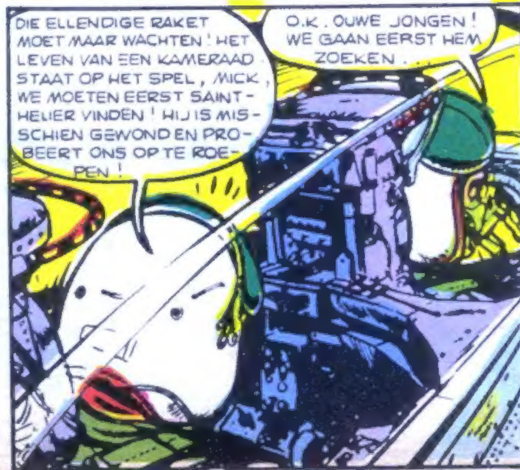

DE VERLOREN RAKET

WORDT VERVOLGD.